

Nr 461.

Av herr Ståhl m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 80, angående prisutjämningsavgift m. m.

Sedan den 1 juli 1945 har Kungl. Maj:t haft riksdagens bemyndigande att uttaga prisutjämningsavgift vid export av varor. Avsikten härmed har varit att medverka till att stabilisera den inhemska prisnivån genom att förhindra att höga priser på utlandsvaror verkar prisstegrande inom landet. Som departementschefen anför föreligger i dagens läge ej något behov att uttaga prisutjämningsavgifter. Exportpriserna på skogsprodukter — vilket är den enda vara på vilken prisutjämningsavgifter utgått — har sjunkit avsevärt, varför avgifter nu ej längre uttages. Trots detta begär Kungl. Maj:t att få behålla detta bemyndigande som en beredskapsåtgärd. Departementschefen anför som skäl, att tvära kastningar kunde inträffa, som skulle göra det önskvärt att snabbt kunna ta ut prisutjämningsavgifter. Enligt vår mening företer läget på världsmarknaden inte sådana tendenser, att man skulle ha anledning befara på en gång både snabba och stora prisstegringar. En beredskapslagstiftning synes därför icke erfordras av denna anledning.

Riksdagen bör icke utan vägande skäl ge Kungl. Maj:t fullmakt att ingripa reglerande i näringslivet. Särskilt bör detta icke ske när fråga är om åtgärder, som kan komma nära en extra beskattning av speciella näringsgrenar. Regleringens handläggning av frågan om prisutjämningsavgifter under 1952 ger ökat stöd åt uppfattningen, att riksdagen bör bevara möjligheten att uppdraga riktlinjer för deras användning, om mot förmodan behov skulle visa sig uppkomma av dylika åtgärder. Kungl. Maj:t bör alltså i sådana lägen anhålla om riksdagens bemyndigande.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att Kungl. Maj:ts begäran om fortsatt bemyndigande att uttaga prisutjämningsavgift av riksdagen måtte avslås.

Stockholm den 25 mars 1953.

Manne Ståhl.

N. Stenberg.

Ragnhild Sandström.

Helga Sjöstrand.

Henning Gustafsson.